

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

עלון מס' 77
י' אייר תש"ע

אחרי מות -
קדושים

זמני השבת:

בנימת השבת: 18:54

יציאת השבת: 19:54

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפיר"...

"קדושים תהיו" (ויקרא, י"ט, ב')

לא יכעיס אדם את יוצרו... ולא יסתכל בנשים

שאם בא ליטהר מסייעין אותו מהשמים (ילקוט שמעוני)

"בן יכבד אב,
ועבד אדניו;
ואם-אב אני
איה כבודי"

(מלאכי, א, ו')

ללמדך,
שלאפילו ריו של טבין
יורד על זקן
ישלע לו ליד.

~ תנא דבי טלחיו ~

"ואין לך גדול"
לבני הקב"ה
בעניית אנן

רבי חיים דיטאל ז"ל

אמר: "ירא אני שמא יגבר עלי יצר הרע ויחטיאני". מה עשה אותו הצדיק? קרא לאותו תלמיד שהיה משרת לפניו, אמר לו: "לך והבא לי אש ומסמר". הביא לו מסמרין ונתנם בעיניו. כיון שראה שטן נזדעזע ונפל לאחוריו.

באותה שעה קרא הקדוש-ברוך-הוא לרפאל, ואמר לו: "לך ורפא את רבי מתיא בן חרש". בא ועמד לפניו. אמר לו: "מי אתה?" אמר לו: "אני הוא מלאך רפאל ששלחני הקדוש-ברוך-הוא לרפאת את עיניך". אמר לו: "הנח לי, מה שהיה - היה". חזר לפני הקדוש-ברוך-הוא ואמר לו: "רבונו של עולם, כך וכך אמר לי מתיא". אמר לו: "לך ואמור לו, אני ערב שלא ישלוט בו יצר הרע". מיד רפא אותו.

מכאן אמרו חכמים, כל מי שאינו מסתכל בנשים, אין יצר הרע שולט בו.

תורת הפרשה מתוך ילקוט ויחי

מעשה ברבי מתיא בן חרש, שהיה יושב בבית המדרש ועוסק בתורה, והיה זיו פניו דומה למלאכי השרת, שמימיו לא נשא עיניו לאשה בעולם.

פעם אחת עבר שטן ונתקנא בו, אמר: "אפשר אדם כזה לא חטא?!" אמר לפני הקדוש-ברוך-הוא: רבי, מתיא בן חרש מה הוא לפניך?", אמר לו: "צדיק גמור הוא!". אמר לו: "תן לי רשות ואסיתנו". אמר לו: "אין אתה יכול לו". אמר השטן: "אף על פי כן". ענה לו הקדוש-ברוך-הוא: "לך".

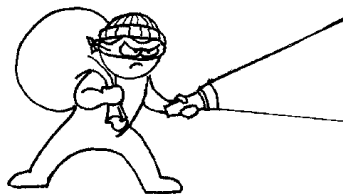
נדמה לו כאשה יפה שלא היתה כדמותה מעולם מימות נעמה אחות תובל קין, שטעו בה מלאכי השרת, שנאמר: "ויראו בני האלקים את בנות האדם" ועמד לפניו. כיון שראה אותו, הפך פניו ונתן אחריו. שוב בא ועמד לו על צד שמאלו. הפך פניו ונתן לאחוריו שוב בא ועמד לו על צד שמאלו. הפך פניו לצד ימין והיתה מתהפכת לו מכל צד.

"לא תגנבו" (ויקרא, י"ט, ו')

"אשר יעשה אתם
האדם וזוי פהם"
(ויקרא, י"ח, ה')

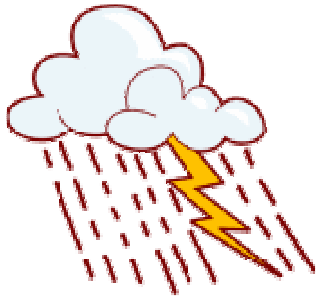
"וחי בהם" -
שיעשה האדם
את המצוות
בשמחה.
המפרשים

כי אפילו הגנב אינו יכול להרוויח ממה שנגזר עליו, וההשתדלות אינה מעלה ואינה מורידה, כי מזונותיו קצובים לו מר"ה ועד ר"ה ולכל היותר יכול האדם "להרוויח" מהשתדלות לשבת שבוע בבית האסורים, שהרי לו היה ממתין ולא משתדל להשיג את הקצוב לו בכוחות עצמו היה מקבל את הקצוב לו בדרך כבוד ובדרך היתר. אף מקצה העולם יתגלגל ויגיע לו את שנקצב לו ואילו מה שלא נקצב, אפילו יהיה תחת ידו יאבד ממנו.

בעלי המוסר

זכות הלימוד בעלון לרפואת כל חולי ישראל הי"ו

הגאון ר' יהושע בסיס ז"ל,
רבה של תוניס, נהג לסור לבית
אמו בכל ליל שבת, בשבוע מביית
הכנסת ולנשק את ידיה לברכה.

ליל שבת אחד, בשלהי חודש
טבת, יצא הרבה מבית כנסת אל
רוחות הזעף ומטרות העז, גונן על
ראשו במצנפתו ומיהר את צעדיו.

בהגיעו אל הבית הטה אזנו ולא שמע את התכונה
הרגילה של עריכת השולחן וסידורו. אמר לנפשו: יתכן
שאמי נחה מעט, נרדמה מעמל יומה. ואם כן יתכן
שבפתיחת הדלת תעיר אותה. עמד בחצר, והגשמים
ממשיכים לרדת בזעף ורוחות עזות מנשבות וכך עמד עד
ששמע את אמו מסתובבת בבית ואז נכנס בדחילו ורחימו
כולו נוטף מים, לנשק את ידה.

~ מתוך מעין השבוע ~

חינוך ילדים

מסופר על אימו של רבי יהודה צדקה זצוק"ל,
ששלחה את בנה ללמוד בתלמוד תורה בשכונת
בית ישראל. בכל בוקר היה יוצא שמח מביתו וחוזר
אחה"צ ללא מצב רוח, עצוב.

הלכה האם לתלמוד תורה וראתה שהמלמד של
בנה לא כ"כ ירא שמיים. עוד באותו יום הוציאה
אותו משם ושלחה אותו לתלמוד תורה בשכונת
הבוכרים. כיוון שהיה אמצע השנה ולא יכל
להתקבל לשם, חסכה האם
מפיתה בשביל לממן לו
תלמיד חכם שיבוא וילמדו
כל יום. ועד סוף ימיו של
הגאון הצדיק היה משבח את
אימו שהוציאה אותו
מהתלמוד תורה ההוא וזיכתה אותו ללמוד תורה
עם יראת שמיים.

מי שרגיל בכעס,

חייו אינם חיים

ואינו שמח לעולם;

וכיון שאינו שמח,

אינו מקבל מאורעותיו

באהבה ובשמחה,

ואינו מצדיק עליו את הדין,

ואינו יכול לעבוד את השם יתברך

בשמחה

~ אורחות צדיקים ~

דיני קריאת שמע וברכותיה (המשך)

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

כתוב בתורה בפרשת

'שמע ישראל' (דברים ו' ז):

**"וזכרת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך".** מהמילים **"ובלכתך בדרך"** למדו בית הלל
(ברכות יא.) שיכול אדם לקרוא קריאת שמע בכל מצב,
בין כשהוא עומד, בין כשהוא יושב, בין כשהוא מוטה,
בין כשהוא מהלך, בין כשהוא עוסק במלאכתו
(ומה שכתוב "ובשכבך ובקומך", היינו להורות על זמן הקריאה שהוא בזמן שכיבה - בלילה,
ובזמן קומה - ביום).

ומכל מקום ישנם מגבלות מסוימות:

כשהוא מוטה - היינו דווקא כששוכב על צידו לגמרי,
ולא על גבו או בטנו, שאין ראוי לקבל עול מלכות
שמיים דרך שררה וגאווה (דין זה מצוי במיוחד כשקורא קריאת שמע על
המיטה).

"כשהוא מהלך" - צריך לעמוד בקריאת הפסוק
הראשון (שמע ישראל וכו', וגם ברוך שם וכו') כדי שיוכל לכוון את
דעתו היטב, כיוון שבפסוק זה עיקר הכוונה.

"כשהוא עוסק במלאכתו" - צריך להפסיק מלאכתו
עד שיקרא פרשה ראשונה ("שמע ישראל" עד "ובשעריך"), כדי
שלא יהיה כקורא עראי (בדרך אגב ולא בקביעות ורצונות). ולכן
אם קורא קריאת שמע תוך כדי נהיגה ברכב צריך
לעצור את רכבו עד שיקרא פרשה ראשונה.
ומטעם זה אין לרמוז בעיניו, או לקרוץ בשפתיו, או
להראות באצבעותיו, בזמן שאדם קורא קריאת שמע
כדי שלא יהיה כקורא עראי.

**כאשר רוצה האדם לדעת האם במעשיו
הטובים עושה תענוג ונחת רוח לבורא
העולמים אם לאו, הבחינה לזה הוא:**

אם רואה שלבו בוער
כאש ומתלהב תמיד
לעבוד את ה' ויש לו
חשק ורצון תמידי
להוסיף עוד מצוות,
אז מוכח שה' יתברך יש לו תענוג
מעבודתו ולכן מסייעים לו משמים.

ר' יצחק מברדיצ'ב

“שְׁנוּ חֲכָמִים מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל וּבֹכֶה וְצוֹעֵק

עַד שֶׁלֹּא יָכוֹל לְנַעֲנֵעַ

בְּשִׁפְתָּיו וְזוֹ תְּפִלָּה שְׁלֵמָה

שֶׁהִיא בִּלְבָב וּלְעוֹלָם לֹא

חוֹזֶרֶת רִיקָם”

